

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΤΟΣ 5ον - ΑΡΙΘΜ. 101

14 ΜΑΪΟΥ 1974

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπιπροσωπεΐα τῆς Παγκοσμίου Λουθηρανικῆς Ὁμοσπονδίας γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.....	2
Ὁ Ἀμερικῆς Ἰάκωβος προτείνει διοικητικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ὑπ' αὐτόν Ἀρχιεπισκοπῆς.....	3
Ὁ Πατριάρχης Μόσχας Ποιμὴν ἐπισκέπτεται τὴν Αὐτόνομον Ἀρχιεπισκοπὴν Φιλλανδίας.....	4
Ἐξελέγη νέος Μητροπολίτης Σουηδίας.....	5
Ἡ 21η Ἑβδομάς Λειτουργικῶν Σπουδῶν εἰς τὸ Παρίσι.....	6
Σύντομα Νέα.....	8
<u>ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ</u> Ὁρθόδοξος Βιβλιογραφία.....	12

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
TÉLÉGR. ORTHODOXIA-GENÈVE * TÉL. (022) 58 16 29 * 37, CHEMIN DE CHAMBÉSUY, 1292 CHAMBÉSUY-GENÈVE, SUISSE

Ἡ "Ἐπίσκεψις" ἐπιδιώκει νὰ ἐνημερώνη τοὺς ἀναγνώστας τῆς περὶ τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν. Δὲν φέρει εὐθύνην διὰ τὰς ἀπόψεις τὰς ἐκφραζομένας εἰς τὰς δημοσιευμένας εἰδήσεις. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις τοῦ περιεχομένου τοῦ Δελτίου μέ ἀπλήν ἔνδειξιν τῆς προελεύσεως.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΛΟΥΘΗΡΑΝΙΚΗΣ

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΕΚΤΗ ΥΠΟ ΤΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἐπιπροσωπεία τῆς Παγκοσμίου Λουθηρανικῆς Ὁμοσπονδίας μετέβη εἰς Φανάριον, ἔνθα καί παρέμεινεν ἐπὶ πενθήμερον (4-8 Μαΐου). Σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἦτο, ὡς ἀνεκοινώθη, ἀφ' ἑνὸς "ἡ ἐκδήλωσις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Παγκοσμίου Λουθηρανικῆς Ὁμοσπονδίας πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καί πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἐνότητος, εἰς τὸ ὁποῖον πῖ-
στῶν ἀφοσιωτὴ ἑαυτὸν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης", καί ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐπί-
σημος ὑποβολὴ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τῶν ἀποφάσεων τῆς προσ-
φάτου παλλουθηρανικῆς συσκέψεως, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη ἐν Στρασβούρ-
γῳ τῆς Γαλλίας πρὸς ἀξιολόγησιν τῶν μέχρι τῆς σήμερον ὀρθοδοξολουθη-
ρανικῶν σχέσεων (βλ. Ἐπίσκεψις, ἄρ 97 καί 98).

Τὴν παλλουθηρανικὴν ἀντιπροσωπεῖαν ἀπετέλουν οἱ Ἐπίσκοποι Martin Lindström καί Albert Klein, ὁ πᾶστωρ Ἄνδρέας Appel, Γενι-
κὸς Γραμματεὺς τῆς ἐν Γενεύῃ ἐδρευούσης Παγκοσμίου Λουθηρανικῆς
Ὁμοσπονδίας, καί ὁ πᾶστωρ Πέτρος Højen, Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν διεκ-
κλησιαστικῶν σχέσεων τῆς αὐτῆς Ὁμοσπονδίας.

Κατὰ τὰς συνομιλίαις, τὰς ὁποίας εἶχεν ἡ Ἐπιπροσωπεία τῶν
Λουθηρανῶν μέ τὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν Παγχριστιανικῶν Ζητημάτων τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπεφασίσθη

- ὅπως αἱ σχέσεις μεταξὺ Ὁρθόδοξων καί Λουθηρανῶν καταστοῦν πλέον ἔντονοι καί στεναί ἐπὶ τοπικοῦ ἐπιπέδου, ἰδίως ἐν Γερμανίᾳ
- ὅπως μελλοντικῶς αἱ παλλουθηρανικαὶ συσκέψεις, αἱ ὁποῖαι ἀφο-
ροῦν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, προπαρασκευάζονται ἀπὸ κοι-
νοῦ, οἱ δὲ Ὁρθόδοξοι μὴ περιορίζονται ἀπλῶς εἰς τὸν ρόλον
τοῦ παρατηρητοῦ, ἀλλὰ συμμετέχουν πλήρως εἰς αὐτάς.
- ὅπως προωθηθῆ ἑκατέρωθεν ἡ ἐκπαίδευσις εἰδικῶν ἐπὶ τοῦ ὀρθο-
δοξολουθηρανικοῦ διαλόγου θεολόγων.

Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ
ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΥΠ' ΑΥΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ἐπί τῇ ἐπιστροφῇ ἐκ Φαναρίου τῆς ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον Ροδοστόλου Τιμόθεον ἀντιπροσωπευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Ἰάκωβος προέβη εἰς μακράς σχετικὰς δηλώσεις τὴν 1ην Μαΐου. Ἐκ τούτων προκύπτει, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰάκωβος ὑπέβαλεν εἰς τὸν Οἰκου-
μενικὸν Πατριάρχη ὑπόμνημα περὶ διοικητικῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς τὴν 20ὴν Νοεμβρίου 1973. Κατὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι ὑπαγορεύουν τὴν ἀναδιοργάνωσιν ταύτην εἶναι "τό φυσικῶς ἀδύνατον νὰ ἔχη ἓν πρόσωπον, ὁ ἐκάστοτε δηλαδὴ Ἀρχιεπίσκοπος, τὴν ὅλην εὐθύνην τῆς διοικήσεως μιᾶς τόσο ἐκτεταμένης καὶ τόσο, διαρκῶς, ἀύξανομένης εἰς ἀριθμούς καὶ προβλήματα Ἀρχιεπισκοπῆς."

Οἱ σκοποὶ ἐξ ἄλλου οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξυπηρετοῦντο ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἀναδιοργάνωσιν εἶναι, κατὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, "πρῶτον ἡ ἀμεσώτερα χρονικῶς καὶ ἀποτελεσματικώτερα τοπικῶς διαχειρίσεις καὶ ἐπίλυσις τῶν κοινοτικῶν προβλημάτων καί, δεύτερον, ἡ ἀνάληψις πρωτοβουλιῶν, εὐθυνῶν καὶ προσπαθειῶν ἐκ μέρους τῶν κατὰ μέρος Ἐπισκόπων, ὥστε νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ κατὰ πάντα λόγον ποθητὴ μεγαλύτερα ἀνάπτυξις καὶ καλυτέρα ὀργάνωσις τῶν κατὰ περιφερείας ἐκκλησιαστικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, φιλανθρωπικῶν καὶ κοινωνικῶν πραγμάτων καὶ προγραμμάτων."

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰάκωβος ἀπέφυγεν εἰς τὰς δηλώσεις του νὰ προσδιορίσῃ τὴν μορφήν, τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ἡ ὑπ' αὐτὸν Ἀρχιεπισκοπὴ, ἐάν καὶ ὅταν πραγματοποιηθῇ ἡ διοικητικὴ αὐτὴ ἀναδιοργάνωσις. Ἐπίσης ἀπέφυγε νὰ κάνῃ λόγον περὶ τῆς θέσεως καὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων, τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος θὰ εἶχεν εἰς τὴν ὑπὸ νέαν διοικητικὴν μορφήν Ἀρχιεπισκοπὴν.

Ὡς ἀνεκοινώθη, ἡ ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον Ροδοστόλου Τιμόθεον ἀποστολή, εἶχε τὴν 19ην Ἀπριλίου δῶρον καὶ πλέον σύσκεψιν μετὰ τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος Μελίτωνος

Συντονιστικής Έπιτροπής τής 'Ι. Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατρι-
αρχείου. Ἡ σύσκεψις αὕτη, διαφωτιστικοῦ μᾶλλον καί πληροφοριακοῦ
χαρακτήρος, κατέληξεν εἰς τήν ἀποδοχήν ἐκ μέρους τής Συντονιστικῆς
Έπιτροπῆς τοῦ ὡς ἄνω ὑπομνήματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς
"πρός μελέτην, κρίσιν καί ἀπόφασιν ὑπό τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνό-
δου καί πρὸς περαιτέρω συζήτησιν καί τελικὴν διατύπωσιν ἐν καιρῷ
ὑπό μικτῆς Έπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
καί τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς."

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΜΟΣΧΑΣ ΠΟΙΜΗΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ
ΤΗΝ ΑΥΤΟΝΟΜΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΝ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ

Ἐληξεν τήν 10ην Μαΐου ἡ ἐπίσκεψις, τήν ὁποῖαν ἀπὸ 3ης τοῦ
ἰδίου μηνὸς ἐπραγματοποιεῖ ὁ Πατριάρχης Μόσχας Ποιμὴν πρὸς τήν
Αὐτόνομον Ἀρχιεπισκοπὴν Φιλλανδίας. Πρόκειται περὶ τῆς πρώτης
ἐπισκέψεως Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας Μόσχας πρὸς τήν Ἀρχιεπι-
σκοπὴν ταύτην. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν κατόπιν προσ-
κλήσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καί πάσης Φιλλανδίας Παύλου, εἶχε
ὡς σκοπὸν, ὅπως ἀνεκοινώθῃ, τήν περαιτέρω καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος ἀλ-
ληλοκατανοήσεως καί τήν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν,
Ρωσίας καί Φιλλανδίας. Τὸν Πατριάρχην Μόσχας συνώδευσαν κατὰ τήν
ἐπίσκεψιν ταύτην ὁ Μητροπολίτης Λενινγκράντ Νικόδημος, Πρόεδρος
τῆς Έπιτροπῆς ἐπὶ Ζητημάτων Χριστιανικῆς Ἐνότητος καί Διεκκλησια-
στικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, καί ὁ Μητροπολίτης Τούλας
Ἰουβενάλιος, Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν
Σχέσεων τοῦ αὐτοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ Αὐτόνομος Ἀρχιεπισκοπὴ Φιλλανδίας ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ Οἰκουμε-
νικοῦ Πατριαρχείου τὸ 1923 δι' ἐκδόσεως ἰδιαιτέρου Πατριαρχικοῦ
καί Συνοδικοῦ Τόμου. Περιλαμβάνει σήμερον δύο ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖ-
αι διὰ Συνοδικῆς Πράξεως ἀνυψώθησαν τὸ 1972 εἰς τήν τάξιν τῶν
Μητροπόλεων. Διατηρεῖ σήμερον Ἱερατικὴν Σχολὴν ἐν Κυοριο, 4 μο-
νάς, δημοσίαν ἐκκλησιαστικὴν βιβλιοθήκην ἐν Κυοριο καί ἐκδίδει
σημαντικὸν ἀριθμὸν ἐκκλησιαστικῶν περιοδικῶν. Τὸ ἐπίσημον ὄργα-
νὸν τῆς εἶναι τὸ "Aamun Koito" (Ἡ Ἡὼς τῆς ἡμέρας), ἐκδιδό-
μενον κατὰ δεκαπενθήμερον. Ἐξ ἄλλου ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ αὕτη ἔχει
νά ἐπιδείξῃ σήμερον ἀξιοσημεῖωτον ἐπιτυχῆ οἰκουμενιστικὴν δρᾶσιν.

ΕΞΕΛΕΓΗ ΝΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

Κατά τήν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 30ῆς Ἀπριλίου, ἡ Ἱ. Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξέλεξε Μητροπολίτην Σουηδίας καί πάσης Σκανδιναυΐας τόν Ἀρχιεραματεῖα τῆς Ἱ. Συνόδου ἀρχιμανδρίτην Παῦλον Μενεβίσογλου. Ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία τοῦ νεοειλεγέντος ἐτελέσθη τήν Κυριακὴν, 12ην Μαΐου, εἰς τόν Πατριαρχικόν Ναόν Φαναρίου, προεξάρχοντος τοῦ Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνοσ Μελίτωνος.

Ὁ νέος Μητροπολίτης Σουηδίας ἐγεννήθη ἐν Πόλει τό 1935 καί ἐσπούδασεν εἰς τήν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης, ὅπου, ὑποβαλὼν τήν διατριβὴν "Ἡ μοναχικὴ ζωὴ κατὰ τόν Μ. Βασίλειον", ἔλαβε τόν τίτλον τοῦ "Διδασκάλου τῆς Ὁρθόδοξου Θεολογίας" τό 1958. Βάσει τῆς ἐργασίας του "Τό Ἅγιον Μύρον ἐν τῇ Ὁρθόδοξῃ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ" (βλ. Ἐπίσκεψις, ἄρ. 78: Ὁρθόδοξος Βιβλιογρ. ἄρ. 267) ἀνεκηρύχθη ὑπό τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Διδάκτωρ Θεολογίας τό 1971. Ὁ Μητροπολίτης Παῦλος ὑπηρέτησεν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὡς Πατριαρχικός Διάκονος τῆς Σειρᾶς, Γραμματεὺς τοῦ Α' Πατριαρχικοῦ Γραφείου, ὡς Κωδικογράφος τῆς Ἱ. Συνόδου, Ὑπογραμματεὺς καί Ἀρχιεραματεὺς αὐτῆς. Διετέλεσεν ἐπίσης κατὰ καιροὺς μέλος πολλῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ὡς καί Γραμματεὺς τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν 3ην Πανορθόδοξον Διάσκεψιν ἐν Ρόδῳ καί 4ην Πανορθόδοξον Διάσκεψιν ἐν Γενεύῃ.

Ἡ Μητρόπολις Σουηδίας καί πάσης Σκανδιναυΐας καί Ἐξαρχία Βορείων Χωρῶν ἰδρύθη τό 1969 δι' ἐκδόσεως Ἰδρυτικοῦ Πατριαρχικοῦ καί Συνοδικοῦ Τόμου. Περιλαμβάνει ἐντός τῶν κανονικῶν ὁρίων τῆς τήν Σουηδίαν, Νορβηγίαν, Δανίαν καί Ἰσλανδίαν. Ἐδρα τῆς Μητροπόλεως ταύτης εἶναι ἡ Στοκχόλμη.

Ἡ 21η ΕΒΔΟΜΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ἡ 21η Ἐβδομάς Λειτουργικῶν Μελετῶν, ἡ ὁποία ὀργανοῦται κατ' ἔτος ὑπό τοῦ Ὀρθοδόξου Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου "Ἅγιος Σέργιος" ἐν Παρισίοις (βλ. Ἐπίσκεψις, ἄρ. 7, 30, 55 καί 77) θά πραγματοποιηθῆ ἑφέτος ἀπό 1ης μέχρι καί 4ης Ἰουλίου. Ὡς γενικόν θέμα τῆς ἑφετεινῆς "Ἐβδομάδος" ὠρίσθη "ἡ νόσος καί ὁ θάνατος τοῦ Χριστιανοῦ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ". Θά παρουσιασθοῦν 20 ἐπί μέρους ἀνακοινώσεις ὑπό εἰδικῶν λειτουργιολόγων, ὀρθοδόξων, ρωμαιοκαθολικῶν καί διαμαρτυρομένων:

1. Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτίκου ὑπό Κ. Andronikof, καθηγητοῦ τοῦ "Ἁγίου Σεργίου".
2. Ἡ Παννυχίς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί ἡ σημερινή νεκρώσιμος ἀκολουθία τῆς Παννυχίδος ὑπό τοῦ ἱησοῦτου Α. Arranz, καθηγητοῦ τοῦ Ποντιφικοῦ Ἀνατολικοῦ Ἰνστιτούτου Ρώμης.
3. Οἱ ἀρχαιότεροι τύποι τῆς ὑπέρ τῶν κεκοιμημένων εὐχῆς ὑπό τοῦ Β. Botte, τῆς Μονῆς Mont-César.
4. Τό κείμενον τοῦ Ἰακώβου 5, 13-16 καί τό βιβλικόν αὐτοῦ πλαίσιον ὑπό τοῦ π. Ed. Cothenet, καθηγητοῦ τοῦ Καθολικοῦ Ἰνστιτούτου Παρισίων.
5. Ἡ νόσος καί ὁ θάνατος κατά τήν Παλαιάν Διαθήκην ὑπό τοῦ δομινικανοῦ Α.-Μ. Dubarle, τοῦ Σπουδαστηρίου τῶν Δομινικανῶν ἐν Παρισίοις.
6. Οἱ ἔξορισμοί ἐπί πασχόντων κατά τά ἑλληνικά εὐχολόγια ὑπό τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Α. Φυρίλλα, καθηγητοῦ τοῦ "Ἁγίου Σεργίου".
7. Ἡ θεολογία τῶν χριστιανικῶν κηδεῖων ὑπό τοῦ δομινικανοῦ Ρ.-Μ. Gy, Διευθυντοῦ τοῦ Ἀνωτέρου Ἰνστιτούτου Λειτουργικῶν Σπουδῶν τῶν Παρισίων.
8. Ἡ ἐκδημία καί ἡ κηδεία τοῦ Ἱερέως κατά τό ρωσικόν Τρεβνίκ ὑπό τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Ἀλ. Κνιάζεφ, Διευθυντοῦ τοῦ "Ἁγίου Σεργίου".
9. Ἡ κηδεία κατά τό τυπικόν τοῦ Πάσχα καί αἱ ὑπέρ τῶν κεκοιμημένων εὐχαί κατά τήν περίοδον τοῦ Πάσχα καί τῆς Πεντηκοστῆς ὑπό Ρ. Kovalevsky, Κοσμήτορος τοῦ Ἰνστιτούτου "Ἅγιος Διονύσιος" τῶν Παρισίων.
10. Τό ὑπέρ τῶν νοσοῦντων εὐχέλαιον ὑπό τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Ἠλ. Melia, καθηγητοῦ τοῦ "Ἁγίου Σεργίου".

11. Τό τυπικόν τῆς νεκρώσιμου ἀκολουθίας εἰς Νήπια ὑπό τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Ἄλ. Nelidow.
12. Ἡ νόσος καί ὁ θάνατος κατὰ τό γελασιανόν Εὐχολόγιον ὑπό τοῦ βενεδικτίνου A. Nocent, τοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ἁγίου Ἀνσέλμου ἐν Ρώμῃ.
13. Ἡ νόσος καί ὁ θάνατος ἐν τοῖς κειμένοις τοῦ ἰσπανικοῦ τυπικοῦ ὑπό τοῦ βενεδικτίνου J. Pinell, τοῦ Ἀνσελμιανοῦ Ποντιφικικοῦ Λειτουργικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ρώμης.
14. Ἡ ἀκολουθία εἰς ψυχωραγοῦντα ὑπό τοῦ π. D. Sicard, τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Σεμιναρίου τῆς Avignon.
15. Τό ὑπέρ νοσούντων εὐχέλαιον κατὰ τό ἀμβροσιανόν τυπικόν ὑπό τοῦ π. A.M. Triacca, τοῦ Σαλεσιανοῦ Ποντιφικοῦ Ἀθηναίου ἐν Ρώμῃ.
16. Ἡ ἐξήγησις τοῦ χωρίου Ἰακώβου 5,14-15 καί τό νέον τυπικόν τοῦ ὑπέρ νοσούντων εὐχελαίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ρώμης ὑπό τοῦ βενεδικτίνου A. Verheul, τῆς Μονῆς Mont-César.
17. Ὁ θάνατος καί ἡ μνήμη τῶν κειοιμημένων κατὰ τινα εἰκονογραφικά κείμενα ὑπό C. Vogel, τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Στρασβούργου.
18. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐν τῇ Νεστοριανῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπό τοῦ π. D. Webb.
19. Ἡ ἐκδημία καί ἡ κηδεία τῶν μαρτύρων κατὰ λειτουργικόν τι κείμενον τοῦ 19ου αἰῶνος ὑπό τοῦ Ἐπισκόπου Εὐδοκιάδος Γεωργίου (Wagner), καθηγητοῦ τοῦ "Ἁγίου Σεργίου".
20. Αἱ ὑπέρ τῶν κειοιμημένων εὐχαί καί ἡ Μεταρρύθμισις ὑπό τοῦ πάστορος J.-F. Baudraz, τοῦ Γραφείου ἐπί τοῦ Διαλόγου "Ἐκκλησία-Ἰσραήλ" ἐν Βέρνη.

Γενικά θέματα τῶν "Ἑβδομάδων" τούτων ἀπετέλεσαν κατὰ τά τελευταῖα ἔτη: "Ἡ Οἰκονομία τῆς Σωτηρίας ἐν τῇ θείᾳ Λατρείᾳ", "Λατρεία καί Ὑπουργημα", "Communio Sanctorum", "Λατρεία καί ἄφεις ἀμαρτιῶν" κλπ.

Ὡς γνωστόν αἱ ἑβδομάδες αὗται ἀπό εἰκοσαετίας καί πλέον ὀργανούμεναι, συνέβαλον καί συνεχίζουν συμβάλλουσαι εἰς τήν ἀναζωογόνησιν τῶν λειτουργικῶν σπουδῶν καί εἰς τήν ἐν γένει λειτουργικὴν ἀναγέννησιν ἐν τῇ ζωῇ τόσον τῆς Ὁρθοδόξου, ὅσον καί τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΕΑ

Ἀντιπροσωπεία τοῦ Πατριαρχείου Σόφιας εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον.

Ἀφίχθη εἰς Πόλιν τήν 20ήν Ἀπριλίου Ἀντιπροσωπεία τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μέ ἐπί κεφαλῆς τόν Μητροπολίτην Στάρας-Ζαγόρας Παγκράτιον, Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς Διεκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Σόφιας. Τήν 21ην Ἀπριλίου ἡ Ἀντιπροσωπεία ἔγινε δεκτὴ ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἔλαβε χώραν, ὡς ἀνεκοινώθη, "προκειμένου ἵνα νομισθῇ πρὸς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ὁ πασχάλιος χαιρετισμός τῆς Α. Μακαριότητος, τοῦ Πατριάρχου Σόφιας κ. Μαξίμου καί τῆς κατ' Αὐτόν Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας". Ὡς γνωστόν ὁ Πατριάρχης Σόφιας Μάξιμος εἶχεν ἐπισκεφθῇ τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον τόν Μάϊον 1973 (βλ. Ἐπίσκεψις, ἄρ. 77).

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ θά ἐπισκεφθῇ τήν Μονήν τοῦ Σινᾶ.

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ Δαμιανοῦ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ θά ἐπισκεφθῇ προσεχῶς τήν Ἱ. Μονήν τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ. Συγκεκριμένως ἡ ἐπίσκεψις αὕτη θά πραγματοποιηθῇ κατὰ τήν διάρκειαν τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ πρὸς τὰ πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καί Ἱεροσολύμων (βλ. Ἐπίσκεψις, ἄρ 99). Ἀκαθώριστος ὁμως παραμένει ἀκόμη ὁ χρόνος τῆς ἐπισήμου ταύτης ἐπισκέψεως, ἡ ὁποία εἶχεν ἀρχικῶς προγραμματισθῇ διὰ τήν περίοδον Μαΐου-Ἰουνίου. Κατὰ τήν συνεδρίαν αὐτῆς τήν 10ην Μαΐου, ἡ Ἱεραρχία ἀνέβαλεν αὐτήν πάλιν, λόγῳ τῶν ἐπειγόντων καί σοβαρῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχει νά ἀντιμετωπίσῃ κατ'αὐτάς ἡ Ἑλλαδική Ἐκκλησία.

Προαγωγή τοῦ Μητροπολίτου Πολυεύκτου εἰς Ἀνέων.

Τήν 30ήν Ἀπριλίου ἡ Ἱ. Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου προήγαγε τόν μέχρι τοῦδε Μητροπολίτην Σουηδίας Πολύευκτον εἰς Ἀνέων. Οὗτος εἶχε ποιμάνει τήν ἐπαρχίαν Σουηδίας καί πάσης Σκανδιναυῖας ἐπί πενταετίαν (1969-1974).

Ὁ νέος Μητροπολίτης Ἀνέων ἐσπούδασεν εἰς τήν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης. Διατελέσας Ὑπογραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὑπηρέτησεν ἀκολούθως εἰς τήν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς. Τό 1955 ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Τροπαίου, τό 1963 δέ Μητροπολίτης Γερμανίας. Ὡς πρῶτος ποιμενάρχης τῆς νεοσυσταθείσης τότε Μητροπόλεως ταύτης ἐπεδόθη δραστηρίως εἰς τήν διοργάνωσιν αὐτῆς συστήσας πολλὰς νέας ἐνορίας καί ἐπανδρώσας αὐτάς διὰ καταλλήλων εφημερίων. Ὁ Μητροπολίτης Πολύευκτος τυγχάνει συγγραφεὺς δεκάδος περίπου βιβλίων καί πολυαρίθμων φυλλαδίων καί ἄρθρων.

Ἐπίκειται ἡ ἀναγνώρισις τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὡς ἰσοτίμου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης.

Κατά δηλώσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Ἰακώβου, γενομένης τῆν 1ην Μαΐου, ἐπίκειται ἡ ἀναγνώρισις τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (Brookline, Μασσαχουσέτης) ὡς ἰσοτίμου τῆς παλαιώτου Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης. Ἡ εἰδική ἐπιτροπή, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ ἐξέτασις τοῦ ὅλου θέματος ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, συνέταξε καὶ ὑπέβαλεν, ὡς ἐγνώσθη, "ἄκρως εὐμενῆ" ἔκθεσιν. Ἀναμένεται κατ'αὐτάς ἡ ἐπίσημος ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασις τῆς Ἱ. Συνόδου.

Ἰδρύθη εἰς Γερμανίαν "Ὁρθόδοξος Ἐπιτροπή" διὰ ξένους ἐργάτας.

Παρουσία τοῦ Μητροπολίτου Γερμανίας Εἰρηναίου, τοῦ σέρβου Ἐπισκόπου Λαυρεντίου καὶ Ἀντιπροσώπων τῶν Ἀρχαίων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν, ἰδρύθη τὴν 25ην Ἀπριλίου εἰς Βόννην "Ὁρθόδοξος Ἐπιτροπή ἐπὶ ζητημάτων ξένων ἐργατῶν". Συντονιστὴς τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξελέγη ὁ Ἐπίσκοπος Ἐλαίας Αὐγουστῖνος, Βοηθὸς τῆς Μητροπόλεως Γερμανίας.

Ἔργον τῆς νεοσυσταθείσης Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ συντονισμὸς τοῦ ἐπιτελουμένου ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου ὑπὲρ τῶν ἐν Δυτικῇ Γερμανίᾳ ξένων ἐργατῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς σήμερον ἀνέρχεται εἰς τοῦλάχιστον 560.000. Ἡ Ἐπιτροπή προγραμματίζει Ὁρθόδοξον Ἱερατικόν Συνέδριον διὰ τὸ προσεχές φθινόπωρον. Ὡς καθήκον αὐτῆς ἐννοεῖ ἐπίσης τὴν ἐπίτευξιν ὅσον τὸ δυνατόν στενωτέρας συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἐν Γερμανίᾳ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων.

Ἡ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπή τῆς Ὁρθοδόξου Νεολαίας συνήλθεν εἰς Λυών.

Τὴν 11ην καὶ 12ην Μαΐου ἔλαβε χώραν εἰς Λυών τῆς Γαλλίας ἡ ἐτησίᾳ γενικὴ συνέλευσις τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ὁρθοδόξου Νεολαίας (Παρίσιον). Εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην ἔλαβον μέρος 40 περίπου ἀντιπρόσωποι καὶ παρατηρηταὶ διαφόρων ὀρθοδόξων ὀργανώσεων καὶ ὁμάδων ἐκ Γαλλίας, Βελγίου, Ὀλλανδίας, Ἑλβετίας καὶ Γερμανίας. Ἐξητάσθη ἡ προπαρασκευὴ τοῦ δευτέρου "Διορθοδόξου Συνεδρίου ἐν Δυτικῇ Εὐρώπῃ", ἡ διάρθρωσις τῆς "Ὁρθοδόξου Ἀδελφότητος ἐν Δυτικῇ Εὐρώπῃ", τὸ πρόβλημα τῶν κλήσεων πρὸς χειροτονίαν, οἰκονομικά ζητήματα κτλ.

Τὸ δεύτερον "Διορθόδοξον Συνέδριον ἐν Δυτικῇ Εὐρώπῃ" θά πραγματοποιηθῆ ἀπὸ 1ης-3ης Νοεμβρίου εἰς Dijon τῆς Γαλλίας (βλ. Ἐπίσκεψις, ἄρ. 97). Θά ἀσχοληθῆ κυρίως μέ τὸ περί Ἐκκλησίας καὶ Κόσμου θέμα καὶ προβλέπει τὴν συμμετοχὴν 400 περίπου συνέδρων.

Ἡ "Πράβδα" διὰ τό ἐνδιαφέρον τῶν νέων ὑπέρ τῆς θρησκείας.

"Ἡ προσπάθεια τῶν φιλοσόφων, συγγραφέων, καί σοβιετικῶν ἐκπαιδευτικῶν πρέπει νά συνίσταται εἰς τήν ὑπογράμμισιν τῆς διαφορᾶς μεταξύ θρησκευτικῆς ἰδεολογίας καί πολιτιστικῆς παραδόσεως" ἀνέγραψεν εἰς πρόσφατον ἐκδοσίν της ἡ "Πράβδα". Κατά τήν καθημερινήν τῆς Μόσχας, ὠρισμένα Ἐκκλησία τείνουν πρός τόν ἰσχυρισμόν, ὅτι ἡ "Ἐκκλησία" ἀντιπροσωπεύει τήν ρωσικήν ἐθνικήν κληρονομίαν. Ἀφορμή εἰς τάς δηλώσεις ταύτας ἔδωκε, φαίνεται, τό διαρκῶς ἀξανόμενον ἐνδιαφέρον τῶν νέων ὑπέρ τῆς θρησκείας, οἱ ὁποῖοι ἰδιαιτέρως ἐντυπωσιάζονται μανθάνοντες, ὅτι διάσημοι ρῶσσοι καλλιτέχναι, συγγραφεῖς, μουσικοσυνθέται ὑπῆρξαν πιστά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας.

Τό Π.Σ.Ε. προσλαμβάνει νέον ὀρθόδοξον θεολόγον.

Εἰς τό προσωπικόν τῆς ἐν Γενεύῃ ἔδρας τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν προσελήφθη τήν 1ην Μαΐου ὁ θεολόγος Γεώργιος Λαιμόπουλος. Ἡ Γραμματεία Ἐκπαιδεύσεως τῆς Γ' Μονάδος (Παιδεία καί Ἀνακαίνισις) τοῦ Π.Σ.Ε., εἰς τήν ὁποῖαν οὗτος καί ἐνετάχθη, ἀνέθεσεν εἰς αὐτόν τήν ἐπεύθυνον ἔρευναν τῆς θρησκευτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καί ἰδίως τῆς ἐν αὐτῇ θέσεως τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. Ὁ κ. Λαιμόπουλος γεννηθεὶς τό 1952 εἰς Πρίγκηπον ἐσπούδασεν εἰς τήν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης, εἰς Θεσσαλονίκην καί εἰς τό Οἰκουμενικόν Ἰνστιτούτον τοῦ Bossey.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ὀρθοδόξων, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν ὡς μέλη τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἐπιτελείου τοῦ Π.Σ.Ε., ἀνέρχεται οὕτως εἰς πέντε. Ὑπηρετοῦν ἤδη εἰς αὐτό ὁ Μ. Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Τσέτσης, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁ Πρεσβύτερος Ἰὼν Βρία, τοῦ Πατριαρχείου Βουκουρεστίου, ὁ Δρ Κωνσταντῖνος Πάτελος, τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, καί ἡ κ. Τομοκο Ενδοκίμον, τῆς εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ὑπαγομένης Ρωσικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ὡς γνωστόν ὁ καθηγ. Ν. Νησιώτης, Διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Bossey, ἐγκαταλείπει ὀριστικῶς τήν ἐνταῦθα θέσιν του τόν προσεχῆ Ἰούνιον, ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας.

Ἡ 2α συνέλευσις τῆς ἐπιτροπῆς διὰ μετανάστας-ἐργάτας τοῦ Π.Σ.Ε.

Ἀπὸ 30ῆς Ἀπριλίου μέχρι 3ης Μαΐου συνήλθεν εἰς τήν ἐν Γενεύῃ ἔδραν τοῦ Π.Σ.Ε. ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ ζητημάτων διὰ μετανάστας-ἐργάτας τοῦ Π.Σ.Ε. Κύρια θέματα διαπραγματεύσεως ἀπετέλεσαν ἡ λαθραία μετανάστευσις, ἡ θέσις τῆς γυναικὸς ἐν τῇ μεταναστεύσει, καί αἱ ἀπηχήσεις τῆς παγκοσμίου κρίσεως ἐνεργείας ἐπὶ τῆς ἐν γένει μεταναστευτικῆς πολιτικῆς. Κατά τάς ἐκλογὰς τοῦ νέου προεδρείου της, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπανεξέλεξεν ὡς Ἀντιπρόεδρόν της, τόν Ἐπίσκοπον Λαυρέντιον, Ἐξάρχον τοῦ Πατριαρχείου Βελιγραδίου ἐν Δυτικῇ Εὐρώπῃ.

Ἡ 5η Διοομολογιακὴ Συνάντησις Μοναζουσῶν τῆς Γαλλίας.

Ἀπὸ 10ης μέχρι 14ης Σεπτεμβρίου θὰ λάβῃ χώραν εἰς Βερσαλλίας ἡ 5η διοομολογιακὴ συνάντησις Μοναζουσῶν. Ἡ συνάντησις αὕτη πραγματοποιεῖται ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γραμματείας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς ρωμαιοκαθολικῆς Ἐπισκοπῆς τῶν Βερσαλλιῶν. Ἐξ ὀρθοδόξου πλευρᾶς θὰ ἀναπτυχθοῦν κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην τὰ θέματα: "Λόγος σωτηρίας" ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Γαλλίας Μελετίου καὶ "Ἡ Ἐκκλησία ὡς μυστήριον καταλλαγῆς" ὑπὸ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Ἡλία Melia, καθηγητοῦ τοῦ Ὀρθοδόξου Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ἁγίου Σεργίου Παρισίων.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βραχυγραφία

Θεολ = Θεολογία, Ἀθήναι

- 291.- ΑΓΟΥΡΙΔΟΥ (Σάβ.): Ἐνώχ (Εἰσαγωγικά - Κείμενον καί Ἀπόδοσις). Θεολ 44(1973)513-560.
- 292.- ΑΤΕΣΗ (Βασιλείου, Μητροπ. πρ. Λήμνου): Ἀρχιερεῖς Μήλου καί Κιμώλου. Ἀθήναι 1973, 80 σσ., ἀνάτ. ἐκ τῶν "Κιμωλικῶν" Γ' (1973).
- 293.- ΜΠΟΥΓΑΤΣΟΥ (Ν.Θ.): Βιβλιογραφία τοῦ ἑλληνικοῦ θρησκευτικοῦ τύπου. Θεολ 44(1973)719-726.
- 294.- ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Ἄναστ. Π.): Τό Ἑλληνικόν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησιαστικόν Δίκαιον κατά τὰ ἔτη 1970 καί 1971. Θεολ 44(1973)727-768.
- 295.- ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ (Σπυρ. Δ.): Δύο ἀνέκδοτα ἀντιμήνσια. Θεολ 44(1973)652-666.
- 296.- ΔΙΟΝΙΣΣΙΟΣ (Bisschop): Russische Orthodoxie. Amsterdam: W. ten Have N.V. (Carillon-Specialreeks Nr. S 14), 168 σσ. (ὀλλανδιστί).
- 297.- ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Ἡλία Β.): Προτάσεις πρὸς ταξινομήσιν καί ἀξιολόγησιν τῶν Πατερικῶν ἐρμηνειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἀθήναι 1973, 18 σσ.
- 298.- ΕΓΓΛΕΖΑΚΗ (Β.): Ἀνέκδοτος Κατήχησις τοῦ Ὁσίου Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλειστοῦ εἰς τὴν Ἁγίαν Μεταμόρφωσιν. Θεολ 44(1973)698-701.
- 299.- ΦΟΥΣΚΑ (Κωνστ. Μ.): Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος. Ἀθήναι 1973, 56 σσ.
- 300.- ΓΚΕΛΗ (Κωνστ. Γ., Ἰ. Πρωτοπρ.): Ἱερὰ Μονὴ Ἁγ. Παρασκευῆς Λεπέδων καί ὁ ὄσιος Ἀνθιμος Κουρουκλῆς. Ἀθήναι 1973, 80 σσ.
- 301.- HORNUS (J.-M.): Introduction aux Eglises orientales. "Foi et Vie" 1(1974)1-93.
- 302.- ΚΑΛΑΜΑΡΑ (Μελετίου, Ἀρχιμ.): Μεγάλου Βασιλείου, "Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος" (Εἰσαγωγή - Μετάφρασις - Σχόλια). Ἀθήναι: Ἐκδ. Ἑλληνικοῦ Ἐκδοτικοῦ Ὄργανισμοῦ (Μ. Βασιλείου, τ.10ος), 1973, 235 σσ.
- 303.- ΚΑΛΑΜΑΡΑ (Μελετίου, Ἀρχιμ.): Βλ. Λόσκι, Ἡ θεὰ τοῦ Θεοῦ (Μετάφρασις, Εἰσαγωγή, Σχόλια). Θεσσαλονίκη: Ρηγούλου, 1973, 224 σσ.
- 304.- ΚΑΨΑΝΗ (Γεωργίου): Τρόποι βελτιώσεως τῆς Κατηχητικῆς προσφορᾶς τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Νεολαίαν. Ἀθήναι 1972, 22 σσ.

- 305.- ΛΑΜΨΙΔΟΥ (Ὄδυσ.): "Σύνηθες θαῦμα" καί ἐν Ἀτταλίᾳ Παμ-
φυλίας. Θεολ 44(1973)678-684.
- 306.- LEROY (Jules): L'Ethiopie - archéologie et culture. Paris:
Desclée de Brouwer, 276 pp., illus.
- 307.- ΜΑΝΤΖΟΥΝΕΑ (Εὐαγγ. Κ., Πρεσβ.): Κανονικός Ποινικός-Ἐπιτι-
μιακός κώδιξ ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῶν Ἱερῶν Κανόνων.
Ἀθήναι 1973, 400 σσ.
- 308.- ΜΑΤΘΑΙΑΚΗ (Τίτου, Μητροπ. πρ. Παραμυθίας): Τό ἔργον τῆς
Ἐκκλησίας εἰς τὰ Κοιμητήρια. Ἀθήναι 1973, 318 σσ.
- 309.- Ν. (Ἀνδρέου, Ἱεροδ.): Ἀπό τήν Ὑμνογραφίαν τῆς Ἁγίας
Ἑβδομάδος. Λευκωσία 1973, 110 σσ.
- 310.- ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ (Ἰω.): Τό θεολογικόν πρόβλημα τῆς Ὁρθοδόξου
Ἑρμηνευτικῆς. Ἀθήναι 1973, 30 σσ.
- 311.- ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ (Ἰω.): Τό κέντρον τῆς Χριστολογίας τῆς Και-
νῆς Διαθήκης. Ἀνάτ. ἐκ τοῦ "Δελτίου Βιβλικῶν Μελετῶν",
Ἀθήναι 1973, 40 σσ.
- 312.- PANINE (Dimitri): Confesser que le Christ est Seigneur...
dans un monde athée et sous la persécution. Paris: "Oecu-
ménisme Informations", supplément au N° 44 - avril 1974,
p.7-9.
- 313.- ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΟΥ (Χριστοδούλου, Ἀρχιμ.): Ὁ Θεσμός καί τό
ἔργον τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀθήναι 1973, 80 σσ.,
ἀνάτ. ἐκ τοῦ περ."Ἐκκλησία".
- 314.- ΠΛΑΜΑΔΕΑΛΑ (Α., Mgr.): La pauvreté. Expérience orthodoxe.
"Vie consacrée" 46, 2(1974)78-88.
- 315.- ΠΟΛΙΤΗ (Λίνου) - ΜΑΝΟΥΣΑΚΑ (Μ.): Συμπληρωματικοί Κατάλογοι
Χειρογράφων Ἁγίου Ὄρους. Θεσσαλονίκη: Ἐταιρεία Βυζαν-
τινῶν Σπουδῶν, 1973, κβ'+ 308 σσ., 31 πίν.
- 316.- ΠΥΡΙΝΟΥ (Παύλου Δ.): Βίος καί Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Σωσι-
πάτρου ἐκ τῆς Μακεδονικῆς Βεροίας. Θεσσαλονίκη: Ἐκδ. Ἱ.
Μητροπόλεως Βεροίας καί Ναούσης, 1973, 56 σσ.
- 317.- ΡΑΜΦΟΥ (Ἰω. Σπ.): Ἡ παπική ἐγκύκλιος "Lux Veritatis"
(1931) καί αἱ ἐπ'αὐτῆς θέσεις τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀθήναι
1973, ἀνάτ. ἐκ τοῦ "Λειμῶνος", σ.128-147.
- 318.- ΡΟΥΣΣΑ (Ἀνθίμου Δ.): Ἀναστάσιμα, 50 ὕμνοι (Κείμενον -
Μετάφρασις - Σχόλια). Ἀθήναι: Ἀποστολική Διακονία, 130 σσ.
- 319.- ΡΟΥΣΣΑ (Ἀνθίμου Δ.): Γερμανός Καλλιγᾶς, Μητροπολίτης
Ἀθηνῶν (1889-1896) ἐκ τῶν καταλοίπων αὐτοῦ. Ἀθήναι 1973,
32 σσ.
- 320.- ST. JEAN CLIMAQUE : L'Echelle Sainte (4 premiers degrés).
F-34260 Le Bousquet d'Orb: Monastère orthodoxe français
St-Nicolas de la Dalmerie, 1973/74, 50 pp., tiré à part
de la revue "Paix".

- 321.- ΣΧΙΖΑ (Ἰακώβου, Μητροπ. πρ. Λαρίσης καί Πλαταμῶνος): Χριστιανικαί Μελέται Β'. Ὁ Χριστός, οἱ Ἀπόστολοι καί ἡμεῖς. Ἀθήναι 1973, 450 σσ.
- 322.- SCHLINK (Edmund): Die Bedeutung der Orthodoxen Kirche für die ökumenische Bewegung. Θεολ 44(1973)685-697.
- 323.- ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ (Θεοφίλου Ν., Ἀρχιμ.): Ὁ Ἱεροεθνομάρτυς Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε'. Ἀθήναι 1973, 210 σσ.
- 324.- ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Θ.Κ.): Ἡ βρώσις τοῦ Ἱππείου κρέατος ἀπό Χριστιανικῆς ἀπόψεως. Θεσσαλονίκη 1973, 18 σσ.
- 325.- ΣΤΑΘΗ (Γρ. Θ.): Συνάντησις καί Μαρτυρία (Ἡ ἐπίσημος ἐπίσκεψις τῆς Συνοδικῆς ἀντιπροσωπεΐας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τήν Σικελίαν, Παλέρμο, 11-14 Ὀκτωβρίου 1973). Ἀθήναι 1974, 104 σσ.
- 326.- ΣΤΑΘΗ (Πην. Γ.): Ὁ φίλος τοῦ Κοραῆ Δημήτριος Λῶτος καί τά μουσικά χειρόγραφα του. Ἀθήναι 1973, ἀνάτ. ἐκ τοῦ περ. "Ὁ Ἑραριστής", ἀρ. 186.
- 327.- ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ (Βασ.): Ἀποδοχή τῶν ἄλλων χριστιανῶν εἰς εὐχαριστιακὴν κοινωνίαν ἐν τῇ Ρωμαιοκαθολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Θεολ 44(1973)667-677.
- 328.- ΘΕΜΕΛΗ (Χρυσοστόμου, Μητροπολίτου Μεσσηνίας): Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος εἰς τὴν Ὑμνογραφίαν. Καλαμάτα 1973, 32 σσ., ἀνάτ. ἐκ τοῦ περ. "Διδαχή".
- 329.- ΘΕΟΔΩΡΟΥ (Ἄνδρ.): Ἡ περί ἐμπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διδασκαλία Κυρίλλου τοῦ Ἀλεξανδρείας καί Ἐπιφανίου Κύπρου. Θεολ 44(1973)561-582.
- 330.- ΤΡΙΒΙΖΑ (Τιμοθέου, Ἀρχιμ.): Τί εἶναι Ἐκκλησία. Ἀθήναι 1973, 39 σσ., ἀνάτ. ἐκ τοῦ περ. "Ὁ Ἐφημέριος".
- 331.- ΤΣΑΚΩΝΑ (Βασ. Γ.): Αἱ Ῥδαί Σολομῶντος (Εἰσαγωγή - Κείμενον - Ἑρμηνεία). Θεολ 44(1973)583-605.
- 332.- ΒΙΤΑΛΗ (Φιλαρέτου, Ἀρχιμ.): Ὁ Ἅγιος Χρῆστος τῆς Πρεβέζης ὁδηγὸς τῆς Νεότητος. Ἀθήναι: Ἐκδ. Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως, 1973, 16 σσ.
- 333.- ΒΙΤΑΛΗ (Φιλαρέτου, Ἀρχιμ.): Ἡ Ὁσία Θεοδώρα, Βασίλισσα τοῦ Δεσποτάτου τῆς Ἡπείρου. Ἀθήναι: Ἐκδ. Ἱ.Ν. Ἀγ. Νικολάου Κορφοβουνίου, 1973, 22 σσ.
- 334.- ΒΙΤΤΗ (Εὐσ.): Πτυχαί ἐκ τῆς ἰωαννείου ἀνθρωπολογίας. Θεολ 44(1973)606-636.
- 335.- ΖΑΦΗΡΙΣ (Gér.): Le texte du Discours sur la Montagne. Θεολ. 44(1973)702-718.
- 336.- Un confesseur de la Foi: Manuel Lemechevski. "Le Messager Orthodoxe" 62-64(1973)23-42.
- 337.- Congrès de printemps de l'ACER: L'homme d'aujourd'hui peut-il être croyant? "Le Messager Orthodoxe" 62-64(1973)78-82.